

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

A1

Πολιτοφυλακή Κρήτης: σελ 216 «Το πιο σημαντικό...1912-1913» - σελ 217 «Έπειτα από μακρότατες...γαλήνης στην Κρήτη»

Κοινωνιολογική Εταιρεία: σελ 93 «Τα αριστερά κόμματα...με αρχηγό τον Αλέξανδρο Παπαναστασίου»

Συνθήκη του Νεϊγύ: σελ 140 «Το Νοέμβριο του 1919...πριν από την υπογραφή της συνθήκης»

A2

α 4

β –

γ 1

δ 5

ε 3

στ –

ζ 2

B1

σελ 85 «Ο ελληνοτουρκικός πόλεμος του 1897...σελ 86 περιορισμό της γραφειοκρατίας.»

B2

σελ 249: Οι Έλληνες της Διασποράς αναδείχθηκαν πρωτεργάτες στους αγώνες για τη δημιουργία μιας αυτόνομης ποντιακής δημοκρατίας. Ένας από τους βασιικούς εκπροσώπους ήταν ο Κ. Κωνσταντινίδης από τη Μασσαλία.

σελ 250 «Για πρώτη φορά...Σοβιετικής Ένωσης»

Γ1α

σελ 42 «Στον ελληνικό χώρο...πρόβλημα» (ως εισαγωγή)

Σελ 42 «Αργότερα... σελ 43 τεχνητές ελλείψεις»

Παραθέματα: Οι Τούρκοι αναγνώριζαν στους Έλληνες χωρικούς την κυριότητα της οικίας και της γύρω από αυτής περιοχής, σε αντίθεση με τους νέους ιδιοκτήτες, τους Έλληνες τσιφλικάδες, οι οποίοι απαιτούν από τους χωρικούς την πληρωμή ενοικίου για την κατοικία στην οποία ζουν, επιδεικνύοντας σε αυτούς το συμβόλαιο της αγοραπωλησίας.

Γ1β

σελ 81 «Στα εδάφη της Θεσσαλίας...βελτίωση της θέσης τους».

Παραθέματα: Ο Τρικούπης υποστήριζε την προσέλευση στη χώρα κεφαλαίων από το εξωτερικό. Ήθελε, επομένως, η κατάσταση στη Θεσσαλία να μείνει ως είχε φοβούμενος, μήπως μια υποχώρηση της κρατικής πολιτικής υπέρ των χωρικών εκδίωκε από την Ελλάδα τους πλούσιους Έλληνες του εξωτερικού που είχαν αγοράσει τα τσιφλίκια.

Γ1γ

σελ 43 «Οι πρακτικές...Κιλεέρ»

Παραθέματα: Το Φεβρουάριο του 1910 οι κολίγοι, μέλη της Πανθεσσαλικής Επιτροπής Αγώνα, υπέβαλαν υπόμνημα στο βασιλιά Γεώργιο Α΄ γνωστοποιώντας του ότι δεν ήταν κύριοι της γης που καλλιεργούσαν, ούτε της κατοικίας στην οποία διέμεναν και ότι εξαναγκάζονταν να μετακινούνται μαζί με τις οικογένειές τους από χωριό σε χωριό, όπως οι Αθίγγανοι. Με αυτό το καθεστώς, υποστήριζαν, πλήττεται η γεωργία, ακμάζει η τοκογλυφία, ενώ οι ίδιοι μαστίζονται από την ελονοσία. Οι περισσότεροι ζούσαν στις ακριτικές περιοχές και

έτσι εξασφάλιζαν τα σύνορα. Αν οι αγρότες ήταν ευχαριστημένοι, τότε το κράτος θα ήταν πιο σίγουρο. Τέλος, ο βασιλιάς θα έπρεπε να μεριμνήσει για τον αγροτικό πληθυσμό. Άλλωστε, στην Δανία η δουλοπαροικία έχει καταργηθεί, όπως επεσήμαναν, από το 1788.

Δ1α

Σελ 158 «Η αστική στέγαση...σελ 159 στέγασή τους»

Παραθέματα: Οι συνθήκες διαβίωσης των προσφύγων στην Καισαριανή αντανakλούν την γενικότερη αδιαφορία και εγκατάλειψη που χαρακτήριζαν την κατάσταση στην Ελλάδα: ήταν άθλιες έως αβίωτες. Αρχικά, οι πρόσφυγες εγκαταστάθηκαν σε σκηνές, στη συνέχεια το κράτος κατασκεύασε 500 ξύλινα παραπήγματα και 1000 πλινθόκτιστα δωμάτια, ενώ, αργότερα, η ΕΑΠ κατασκεύασε 350 σπίτια με τρεις ή τέσσερις κατοικίες διαφόρων τύπων. Σε κάθε ξύλινο σπίτι κατοικούσαν δύο οικογένειες, στοιχείο που καταδεικνύει την αθλιότητα των συνθηκών διαβίωσής τους. Οι πρόσφυγες είχαν πρόσβαση σε νερό μέσω βυτίων του δήμου, ενώ οι ελλείψεις αναπληρώνονταν από υδροπώλες. Η μόλυνση ήταν φανερή από τις ακαθαρσίες, τα σκουπίδια και τα λύματα της ταπητουργίας που διοχετεύονταν στο ρέμα.

Δ1β

Σελ 158 «Υπήρχαν...πολλά χρόνια»

Οι ευπορότεροι πρόσφυγες, οι οποίοι ήταν η μειοψηφία, είχαν τη δυνατότητα να νοικιάζουν ή να αναλαμβάνουν οι ίδιοι την οικοδόμηση των κατοικιών τους. Τους παρέχονταν δάνεια και οικόπεδα, τα έργα υποδομής τα αναλάμβανε το κράτος, όπως για παράδειγμα συνέβη με τις περιπτώσεις της Νέας Σμύρνης, της Καλλιπόλης και της Νέας Καλλικράτειας. Μάλιστα, πλούσιοι Σμυρνιοί πρόσφυγες πέτυχαν την απολλοτρίωση της περιοχής ανατολικά της Λεωφόρου Συγγρού και το 1925 άρχισε η οικοδόμηση της Νέας Σμύρνης, σύμφωνα με το Σχέδιο Καλλιγά.

Από την άλλη μεριά, στα προάστια της Θεσσαλονίκης πάνω από 2000 άτομα ζούσαν σε ένα χωριό από τενεκεδόσπιτα. Επρόκειτο για μικροσκοπικές καλύβες, οι οποίες δεν προστάτευαν τους ενοίκους από τις σκληρές καιρικές συνθήκες το χειμώνα, ενώ το καλοκαίρι η ζέστη ήταν αφόρητη. Παρόλ' αυτά παρείχαν προστασία και αντιπροσώπευαν την «κατώτερη βαθμίδα» της πολιτισμένης ζωής.